

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 24 października 1922 r.
sygn. akt III Rw 797/22**

Rozporządzenie majątkiem przez rodzica na rzecz dziecka pod warunkiem wyjścia za mąż z konkretną osobą kwalifikuje się jako odpłatne wyposażenie, a nie darowizna.

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego M. Angermana,
a w obecności sędziów Sądu Najwyższego Błonarowicza i dra Sieradzkiego jako sędziów,
w sprawie Aleksandra Moszczaka, włościanina w Modlnicy, powoda, zastąpionego przez adw. dra Józefa Rosenzweiga,
przeciw Franciszkowi Moszczakowi, włościaninowi w Modlnicy, pozwanemu, zastąpionemu przez adw. dra Skąpskiego,
o odwołanie darowizny,
z powodu rewizji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie, jako sądu odwoławczego z dnia 28 grudnia 1921 r., sygn. akt Bc IV 263/21, którym na odwołanie powoda zatwierdzono wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 5 lipca 1921 r., sygn. akt Cg XIa 2488/20,
na posiedzeniu niejawnym orzekł:

nie uwzględnia się rewizji i powód winien zapłacić pozwanemu koszty odpowiedzi rewizyjnej w kwocie 3.024 marek polskich w dniach czternastu, dniach pod rygorem egzekucji.

Uzasadnienie

Powód domaga się rewizji zatwierdzającego wyroku sądu odwoławczego z przyczyn w § 503 pkt 2 i 4 k.p.c.¹ wymienionych, jednak niesłusznie.

Aktem notarialnym z daty Kraków 27 października 1919 r. numer z repertorium, 659 zatytułowanym jako „kontrakt darowizny przedślubny” przeniósł powód na pozwanego własność swych realności numer wpisu hipotecznego 35 i 243 gminy katastralnej Modlnica, a to wedle osnowy art. I powołanego aktu, częścią tytułem darowizny na jego część sukcesyjną, a częścią tytułem odpłaty.

O ile zatem rzeczony kontrakt jest aktem odpłatnym, to nie podlega odwołaniu z powodu rzekomej niewdzięczności pozwanego, względem powoda. Jednakże i

¹ Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

ta część aktu notarialnego, którą powód tytułem darowizny na część sukcesyjną pozwanego, temuz majątek swój na własność zapisał, nie jest darowizną w rozumieniu § 938 ABGB² i nie dopuszcza zastosowania przepisów §§ 948 i 949 ABGB. Rzekomą bowiem darowiznę uczynił powód z okazji i pod warunkiem zawarcia przez pozwanego związków małżeńskich z Maryną Machlowską. Rzekoma darowizna przedstawia się w swej prawdziwej istocie jako akt wyposażenia pozwanego przez powoda, do czego powód jako ojciec z ustawy był obowiązany §§ 1231 i 788 ABGB, a takie wyposażenie jak to wynika z przepisu § 791 ABGB za darowizną uważanym być nie może.

Wobec tego stanu rzeczy, okoliczności w rewizji pod punktami a, b, c, d przytoczone były dla oceny sprawy bez żadnego znaczenia i pominięcie ich zbadania nie uzasadnia przyczyny rewizyjnej z § 503 pkt 2 k.p.c., a gdy również oddalenie powoda z żądaniem skargi nie wykazuje błędu prawnego, przeto w całości nieuzasadnionej rewizji nie należało dać miejsca.

Orzeczenie o kosztach odpowiedzi rewizyjnej polega na przepisach §§ 41 i 50 k.p.c.

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (austr. k.p.c.): § 41, § 50, § 503 pkt 2 i 4; Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811 (ABGB): § 788, § 791, § 948, § 949, § 1231.]

² Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten deutschen Erbländer der Oesterreichischen Monarchie, Justizgesetzsammlung 1811 nr 946. Oficjalny tekst polski: Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811, cz. I-III.